

Jednakże pomimo faktu, iż jeże nie są gatunkami zagrożonymi wyginięciem, nie oznacza to, iż szczególnie w skali lokalnej, nie powinny być podejmowane działania mające na celu ich ochronę.

Na podstawie zał. nr 2 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r., w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. poz. 2183) jeż wschodni i jeż zachodni objęte są częściową ochroną gatunkową.

W myśl § 6 rozporządzenia w sprawie ochrony gatunkowej oraz art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, w stosunku do dziko występujących zwierząt należących do gatunków objętych ochroną częściową zabrania się m.in. ich umyślnego chwywania czy przemieszczania z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca. W przypadku gdy w danej okolicy często dochodzi do sytuacji, w której konieczne jest chwywanie jeży w celu przeniesienia ich w inne, bezpieczniejsze miejsce, możliwe jest uzyskanie zezwolenia właściwego organu ochrony przyrody na dokonywanie tych czynności (w trybie art. 56 ust. 1, 2 lub 2b ustawy o ochronie przyrody) lub uzyskanie upoważnienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska do chwywania na terenach zabudowanych zablakanych zwierząt i przemieszczania ich do miejsc regularnego przebywania (w trybie art. 52 ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie przyrody). Jednocześnie w rozporządzeniu w sprawie ochrony gatunkowej wprowadzono odstępstwo od zakazów (§ 9 pkt 3), zgodnie z którym zakazy chwywania, transportu, przetrzymywania oraz umyślnego przemieszczania z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca, nie dotyczą osobników zblakanych zwierząt schwytych na terenach zabudowanych przez podmioty upoważnione przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz zwierząt rannych lub osłabionych w celu udzielenia im pomocy weterynaryjnej.

Należy przy tym wskazać, iż w chwili obecnej w resorcie środowiska nie są procedowane żadne zmiany przepisów w zakresie regulacji dotyczących możliwości rozszerzenia katalogu odstępstw od zakazów obowiązujących w stosunku do gatunków chronionych. Kwestie poruszone w Pani piśmie zostaną jednak rozważone w przypadku, gdy takie zmiany będą prowadzone.

W przypadku, gdy na konkretnym odcinku drogi jeże rozjeżdżane są w sposób regularny, istnieje możliwość wprowadzenia ograniczeń w ruchu pojazdów oraz odpowiadających im znaków drogowych. Za ograniczenia ruchu i oznakowanie drogi odpowiada jej zarządca, a ich egzekucją zajmują się właściwe organy ścigania. Zgodnie z art. 19 ust. 2 ustawy z 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1440, z późn. zm.) zarządcami dróg są: Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad - dla dróg krajowych, zarząd województwa - dla dróg wojewódzkich, zarząd powiatu - dla dróg powiatowych oraz wójt (burmistrz, prezydent miasta) - dla dróg gminnych. Do wspomnianych organów należy składać wnioski o konieczności wprowadzenia ograniczeń w ruchu pojazdów.

Zgodnie z art. 25 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856, z późn. zm.), prowadzący pojazd mechaniczny, który potrącił zwierzę, zobowiązany jest, w miarę możliwości, do zapewnienia mu stosownej pomocy lub zawiadomienia o tym fakcie odpowiednich służb wymienionych w ww. ustawie (art. 33 ust. 3). Zgodnie z art. 37 ustawy o ochronie zwierząt naruszenie powyższego nakazu stanowi wykroczenie i podlega karze aresztu albo grzywny.

Jednocześnie zgodnie z art. 131 pkt 14 ustawy o ochronie przyrody, każdy kto bez zezwolenia lub wbrew jego warunkom narusza zakazy w stosunku zwierząt objętych ochroną gatunkową (w tym umyślnie je zabija) popełnia wykroczenie i podlega karze aresztu albo grzywny.

Mając na uwadze powyższe, w przypadku powzięcia informacji o łamaniu nakazów i zakazów, o których mowa powyżej, należy zawiadomić właściwe organy ścigania.

Odnosząc się natomiast do kwestii ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów leczenia weterynaryjnego rannych jeży należy poinformować, iż zgodnie z art. 76 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody, regionalny dyrektor ochrony środowiska właściwy ze względu na miejsce położenia placówki może dofinansowywać z własnych środków budżetowych leczenie i rehabilitację zwierząt w ośrodkach. Takie dofinansowanie może nastąpić na wniosek podmiotu zainteresowanego, a jego wysokość jest uzależniona od ilości posiadanych środków zarezerwowanych na ten cel w budżecie jednostki. Podkreślenia wymaga jednak, iż aby dofinansowanie ośrodka było możliwe podmiot prowadzący placówkę musi posiadać obowiązujące zezwolenie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska na utworzenie i prowadzenie ośrodka rehabilitacji zwierząt.

Z powołaniem
z upoważnieniem
Tymczasowego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępcy Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Mark Kęps
Mark Kęps